

2. A második, az arányosság és a megfelelés elvének a szankció alapösszege rögzítésekor történt megsértésére alapított jogalap
  - A felperesek e tekintetben azt állítják, hogy a bírság alapösszegének számítása vonatkozásában a megtámadott határozat a jogsértésben való részvétel utolsó évében megvalósított értékeléseket vette figyelembe, jóllehet ez az érték egyáltalán nem képviselte a felperesek és az eljárás egyéb feleinek tényleges piaci erejét.
3. A harmadik, az 1/2003/EK rendelet 23. cikke (2) bekezdésének megsértésére alapított jogalap
  - E tekintetben a felperesek azt állítják, hogy a Bizottság által az 1/2003/EK rendelet 23. cikkének (2) bekezdésében előírt 10 %-os korlát kiszámítása céljából figyelembe vett érték nyilvánvalóan téves, mivel az:
    - a CCPL csoport teljes számlázott bevételét magában foglalja, jóllehet a Bizottság egyáltalán nem bizonyította a csoport anyavállalatával kapcsolatos ún. *parental liability*;
    - magában foglalja az azon egységek által generált számlázott bevételeket, amelyek a határozat elfogadásának időpontjában már nem alkották részét a CCPL-nek;
    - egyáltalán nem veszi figyelembe a CCPL-nek tulajdonított számlázott bevétel összetételének bizonyos sajátos körülményeit.
4. A negyedik, az arányosság és az egyenlő bánásmód elvének a szankció összege rögzítésekor történt megsértésére alapított jogalap
  - E tekintetben a felperesek azt állítják, hogy a megtámadott határozat a legkisebb mértékben sem vette figyelembe a csomagolóágazatot érintő súlyos válsághelyzetet, és a felperesekkel szemben kiszabott bírság nyilvánvalóan és indokolatlanul aránytalan a többi féllel szemben kiszabott bírsághoz viszonyítva.
5. Az ötödik, arra alapított jogalap, hogy az Európai Bizottság megsértette az EUMSZ 296. cikk szerinti indokolási kötelezettségét, amikor csak részben vette figyelembe a fizetőképesség hiányára vonatkozó, a CCPL csoport által előterjesztett bizonyítékokat
  - A megtámadott határozat, bár elismeri a felpereseket érintő súlyos válsághelyzetet, nem vette azt kellőképpen figyelembe a szankció fokozatossága tekintetében.

2015. szeptember 10-én benyújtott kereset – Italmobiliare és társai kontra Bizottság

(T-523/15. sz. ügy)

(2015/C 354/64)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Felperesek: Italmobiliare és társai (Milánó, Olaszország), Sirap-Gema SpA (Verolanuova, Olaszország), Sirap France SAS (Noves, Franciaország), Petruzalek GmbH (Tattendorf, Ausztria), Petruzalek kft (Budapest, Magyarország), Petruzalek s.r. o. (Pozsony, Szlovákia), Petruzalek s.r. o. (Břeclav, Cseh Köztársaság) (képviselek: M. Siragusa ügyvéd, F. Moretti ügyvéd, A. Bardanzellu ügyvéd)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék:

- előzetesen rendeljen ki szakértőt az ügy gazdasági elemzésére;

- semmisítse meg a határozatot abban a részében, amelyben az a Linpac esetében alkalmazhatónak minősítette a kartellügyek esetében a bírságok alóli mentességről és a bírságok csökkentéséről szóló bizottsági közlemény (a továbbiakban: közlemény) szerinti bírság alóli mentességet;
- semmisítse meg a határozatot abban a részében, amelyben az az Italmobiliare tekintetében is betudta a szankcionált magatartásokat, és a bírságok egyetemleges megfizetésére kötelezte;
- csökkentse a kiszabott bírságok összegét;
- a Bizottságot kötelezze a költségek, kiadások és díjak megfizetésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen kereset ugyanazon határozat ellen irányul, amelyet a T-522/15. sz., CCPL és társai kontra Bizottság ügyben támadtak meg.

Keresetük alátámasztása érdekében a felperesek négy jogalapra hivatkoznak.

1. Az első jogalap: a közlemény és az egyenlő bánásmód elvének megsértése azon okból, hogy a Bizottság mentességet biztosított a Linpac számára, jóllehet ennek nem álltak fenn a közleményben előírt szükséges feltételei.
2. A második jogalap: az EUMSZ 101. cikk megsértése, az Emberi jogok európai egyezménye (a továbbiakban: Egyezmény) 6. cikkének (2) bekezdése és 7. cikke, az Európai Unió alapjogi chartája (a továbbiakban: Nizzai Charta) 48. és 49. cikke szerinti jogbiztonság, a büntetések egyéniesítése, valamint az ártatlanság védelme elvének megsértése, az Egyezmény kiegészítő jegyzőkönyvének 1. cikke, az Egyezmény 14. cikke, valamint a Nizzai Charta 17. és 21. cikke szerinti tulajdonhoz való alapvető jog megsértése, továbbá a hátrányos megkülönböztetés tilalma és az egyenlő bánásmód elvének megsértése, mivel a bizottság tévesen tudta be az Italmobiliareval mint anyavállalattal szemben az ellenőrzött társaságok által elkövetett cselekményekért való egyetemleges felelősséget.
3. A harmadik jogalap: az EUMSZ 101. cikk megsértése, a Szerződés 81. és 82. cikkében meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. december 16-i 1/2003/EK tanács rendelet (HL L 1., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet 2. kötet 205. o.) 23. cikkének megsértése, az 1/2003 rendelet 23. cikke (2) bekezdésének a) pontja alapján kiszabott bírságok megállapításáról szóló iránymutatás (a továbbiakban: iránymutatás) megsértése, valamint az arányosság és az egyenlő bánásmód elvének megsértése a szankciók kiszámítása következő szempontjainak/paramétereinek meghatározása során: i) az eladások értéke; ii) súlyosság szerinti összeg; iii) *entry fee*; iv) az alapösszeg kiigazításai; v) az 1/2003 rendelet 23. cikkének (2) bekezdése szerinti törvényes felső határ; vi) a szankciók elégtelen csökkentése az eljárás hosszadalmas időtartama okán, valamint, végül, az EUMSZ 101. cikk, az iránymutatás, valamint az indokolási kötelezettség megsértése az említett iránymutatás 35. cikke alkalmazására irányuló kérelem elutasítása tekintetében.
4. A negyedik jogalap: a felperesek azt kérik, hogy az Európai Unió Törvényszéke az 1/2003 rendelet 31. cikke alapján gyakorolja érdemi bírósági hatáskörét, abban az esetben is, ha nem fogadja el a fenti jogalapokat, és saját értékelésével helyettesítse a Bizottság értékelését, és, mindenesetre, csökkentse a határozatban összességében kiszabott bírságokat.